

[Korsgaard.]

og maa kræve ikke almindelige Talemaader som Modvægt, men Ræsonnementer. Her er jo ikke en Diskussionsklub, her maa ogsaa en vis Saglighed have Lov til at raade. Og er der altsaa nogle af mine Udtalelser, der har almindelig sund Dømmekraft imod sig, maa jeg anmode om at blive imødegaaet paa de Punkter, men ikke med en almindelig Talemaade. Jeg maa altsaa hævde, at mine Udtalelser lige saa vel som den højtærede Ministers bygger for det første paa almindelige Menneskebegreber og for det andet ogsaa paa, at man har haft Lejlighed til at tale med en eller anden, som har Forstand paa Spørgsmaalet.

Det Spørgsmaal, der for Fremtiden er det vigtigste, er Spørgsmaalet om en eventuel ny Isbryder; og dér maa jeg fastholde, at det vil være det heldigste, at Statsbanerne faar den som deres. Jeg synes heller ikke, at den højtærede Minister endnu i mindste Maade har givet fyldestgørende Grunde for at forkaste en Færge fremfor en Isbryder. Den højtærede Minister har ikke udtalt — og han vil vist heller ikke kunne gøre det med virkelig Sagkundskab bag sig —, at en Isbryderfærge ikke er lige saa god til at bryde Is som en almindelig Isbryder alene. Og en Isbryderfærge har jo nu en Gang den Fordel, at den kan medføre Vogne. Saa siger den højtærede Minister, at det bliver kun en 10—12 Stykker. Ja, men 10—12 Vogne er dog alligevel ogsaa noget.

Men jeg vil gerne have Lov til at spørge, om det, hvis man faar en saadan Færge, da ikke er Hensigten — for det har hidtil været Grundlaget for mine Ræsonnementer —, at denne Færge skal gaa foran de Færger, vi har, og føre dem fra Færgested til Færgested. Hvad betyder det? Saa vidt jeg forstaar, betyder det, at de ikke kan gaa nær saa mange Gange som nu, idet de jo skal gaa ind samlet, læsse af og læsse paa samlet, og først naar hele Konvojen er færdig, kan de gaa af; og det betyder i Virkeligheden, at det Materiel, vi har, selv om det gaar nogenlunde godt, sandsynligvis vil vise sig at være lidt smaalt.

Deroverfor betyder det da ogsaa noget, at den paagældende Isbryder aldeles bortset fra det andet medfører 10—12 Vogne udover det, de andre kan have — den højtærede Minister ryster paa Hovedet, det forstaar jeg ikke Meningen med, det er der jo ingen Mening i, for 10—12 Vogne to à tre Gange i Døgnet betyder jo dog lige godt noget, og givet er det, at skal Skibene

gaa i Konvoj, kan de ikke udføre det, de kan udføre under normale Forhold.

Jeg synes derfor, at der ikke endnu er fremført nogen som helst virkelig Grund for, at det paagældende Skib ikke bør være en Færge. Den højtærede Minister taler om, at man maa ikke være blind for, at den paagældende Isbryder ikke kan bruges paa de Overfarter, hvor man har enkeltsporet Færge. Derover er jeg fuldkommen klar, det kan de andre Isbrydere heller ikke, de kan overhovedet ingen Steder bruges som Færger, fordi de ikke er Færger, men den paagældende kan bruges paa et enkelt Sted.

Jeg maa ogsaa lægge Vægt paa, at selv om man faar en ny Færge til Bestridelse af Trafikken under almindelige Forhold, vil det lige godt altid have sin Interesse, at det paagældende Skib under uheldige Forhold kan bruges som Reserve. Jeg maa her minde om Statsbanernes Forudseenhed i Forsommeren 1923, hvor man vistnok ved Pinsetid havde to af de bedste Færger, i hvert Fald en af dem, men jeg tror to, ude af Drift, saaledes at man næsten lige midt i Foraarssæsonen maatte bruge „Jylland“, der i Sandhed ikke er nogen særlig herlig Færge at sejle med under almindelige isfri Forhold, saa ogsaa dette Moment herigennem at have et Reserveskib, som i hvert Fald kan bruges, synes jeg maa medtages.

Jeg maa altsaa vedblivende henstille, at det tages under meget nøje Overvejelse, om ikke det paagældende Isbryderskib bør være en Færge.

Ministeren for offentlige Arbejder (Stensballe): Overfor det ærede Medlem Hr. Holger Larsen skal jeg kun sige, at naar jeg udtalte mig om, at „Isbjørn“ hjalp de Skibe, som var i Nød, viser det ingenting med Hensyn til Trafikministeriet og Handelsministeriet, thi samtidig er „Lillebjørn“ sat ind paa Korsøverfarten og hjælper, hvor den kan hjælpe dér.

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard var inde paa Spørgsmaalet om, hvorvidt Kaptajnen paa Statsbanernes Skibe havde den fulde Kommando ligesom alle andre Kaptajner. Dertil maa jeg svare: Ja, det har han.

Derefter var det ærede Medlem inde paa forskellige Betragtninger. Jeg synes nærmest, det ærede Medlem følte sig lidt fornærmet over mine Udtalelser. Jeg tror nu ikke, han rigtig har lagt Mærke til, hvad jeg sagde. Jeg sagde, at det forekom mig, han udtalte sig med større Sikkerhed i teknisk Henseende, end jeg turde udtale mig, til Trods for at jeg har haft adskillige Forhand-